

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010842 18 Кж 6
Бања Лука, 03.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у поступку амнестије Р.В., осуђеног због кривичних дјела убиства из члана 36. став 2. тачке 4) и б), силовање из члана 88. став 1. и насилничко понашање из члана 204. став 2. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 010842 18 Кв 4 од 18.09.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба осуђеног Р.В., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 010842 18 Кв 4 од 18.09.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 010842 18 Кв 4 од 18.09.2018. године, осуђеном Р.В., који се налази у КПЗ Б., на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 10 (десет) година и 9 (девет) мјесеци, дата је амнестија за кривично дјело насилничко понашање из члана 204. став 2. Кривичног закона Републике Српске-посебни дио (у даљем тексту: КЗ РС-посебни дио), за које му је пресудом Основног суда у Бањалуци број К-107/98 од 18.10.1999. године која је преиначена у одлуци о казни пресудом Окружног суда у Бањалуци број Кж-18/00 од 11.05.2000. године утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, која казна је умањена за 25%, што износи 1 (један) мјесец и 15 (петнаест) дана, па је наведена јединствена казна затвора умањена за 25% од претходно утврђене појединачне казне затвора за кривично дјело обухваћено амнестијом, што износи 1 (један) мјесец и 15 (петнаест) дана, тако да након амнестије јединствена казна затвора износи 10 (десет) година 7 (седам) мјесеци и 15 (петнаест) дана.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио осуђени, због погрешне примјене „одредаба материјалног закона“, са приједлогом да се жалба уважи и осуђеном да амнестија и за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачке 4) и б) КЗ РС-посебни дио или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 010842 15 Квл од 25.03.2016. године, осуђеном Р.В. су, у поступку неправог понављања кривичног поступка, преиначене у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 010842 13 К од 13.06.2013. године (којом је осуђен за кривично дјело убиство из члана 36. став 2. тачке 4) и 6) КЗ РС – посебни дио на казну затвора у трајању од 8 (осам) година) и пресуда Основног суда у Бањалуци број К-107/98 од 18.10.1999. године која је преиначена у одлуци о казни пресудом Окружног суда у Бањалуци број Кж-18/00 од 11.05.2000. године (којом му је за кривично дјело силовање из члана 88. став 1. КЗ РС – посебни дио утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело насилничко понашање из члана 204. став 2. КЗ РС – посебни дио узета као утврђена казна затвора у трајању од 6 мјесеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 9 (девет) мјесеци), те је осуђен на јединствену казну затвора од 10 (десет) година и 9 (девет) мјесеци.

Одредбом члана 1. Закона о амнестији („Службени гласник Републике Српске“ број 61/18) је прописано да се даје амнестија лицима која су осуђена правоснажном пресудом судова у Републици Српској, а која су се на дан ступања на снагу овог закона затекла на издржавању казне затвора у казнено-поправним установама у Републици Српској, Федерацији Босне и Херцеговине или иностранству, као и за лица правоснажно осуђена, а која нису упућена на издржавање изречене казне затвора.

Одредбом члана 5. став 1. тачке 6) и 7) Закона о амнестији је прописано да право на амнестију немају лица која су починила таксативно наведена кривична дјела прописана Кривичним закоником Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17) и Кривичним законом Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13), између осталих кривична дјела против живота и тијела (тешко убиство из члана 125. и 149.), док је ставом 2. истог члана прописано да право на амнестију немају лица која се налазе на издржавању казне затвора за кривична дјела из става 1. тачке 6. и 7. овог члана, а која су осуђена и према законима који су престали да важе.

У конкретном случају, осуђени је цитираном правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци осуђен и за кривично дјело убиства из члана 36. став 2. тачке 4) и 6) Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, којим је прописано да ће се казном затвора најмање десет година или смртном казном (казном дуготрајног затвора) казнити ко другог лиши живота из користољубља, ради извршења или прикривања другог кривичног дјела, из безобзирне освете или других ниских побуда (тачка 4.), те ко учини са умишљајем два или више убистава, осим оних која су предвиђена у члану 37. и 39. истог закона (тачка 6.). По својим битним обиљежјима ова кривична дјела одговарају кривичном дјелу тешко убиство из члана 125. став 1. тачке 2) и 6) Кривичног законика Републике Српске и члана 149. став 1. тачке 2) и 5) Кривичног закона Републике Српске, којим је прописано да ће се казном затвора најмање десет година или казном дуготрајног затвора казнити ко другог лиши живота из користољубља, ради

извршења или прикривања другог кривичног дјела, из безобзирне освете, мржње или других нарочито ниских побуда (тачка 2.), те ко умишљајно лиши живота два или више лица, а не ради се о убиству на мах, убиству дјетета при порођају или убиству учињеном под посебно олакшавајућим околностима (тачка 6/5).

Дакле, како је осуђени пресудом Окружног суда у Бањој Луци осуђен и за квалификовани облик кривичног дјела убиства из члана 36. став 2. тачке 4) и 6) Кривичног закона Републике Српске – посебни дио (закон који је престао да важи) и то из користољубља и лишење живота два лица, која по свим својим битним обиљежјима одговарају кривичном дјелу тешког убиства из члана 125. став 1. тачке 2) и 6) Кривичног законика Републике Српске и члана 149. став 1. тачке 2) и 5) Кривичног закона Републике Српске, то сходно одредби члана 5. став 1. тачка 6) и 7) и став 2. Закона о амнестији, осуђени нема право на амнестију за ово кривично дјело, па је првостепени суд правилно поступио када му није дао амнестију за наведено кривично дјело.

Из наведених разлога жалба осуђеног није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић